

Verglijdende waarden

Een argeloze kikker zwom lustig rond in een grote ketel water waaronder een vuurtje aangestoken werd. Dat lekker lauwe water bezorgde de kikker een behaaglijk gevoel. Maar toen de temperatuur na enige tijd toch wel erg begon te stijgen raakte de kikker vermoeid. Stilaan vond hij ook de nodige energie niet meer om te reageren. Na enige tijd ging het water aan de kook zodat onze arme kikker er zonder het te beseffen het leven bij liet.

DOOR GUIDO BOSTEELS

Deze fabel, die wij danken aan de Zwitserse filosoof Olivier Clerc, leert ons hoe een evolutie die wij heel geleidelijk ondergaan aan ons bewustzijn kan ontsnappen zodat wij na verloop van tijd in een omgeving terecht kunnen komen die wij niet hadden zien aankomen, die wij niet hadden gewild noch verwacht, en die ons zelfs fataal kan worden.

Komt deze les niet op haar tijd? Het impact van de collectieve beïnvloeding die de jongste jaren op ons wordt losgelaten vraagt al onze aandacht. We kunnen er niet onderuit dat heel wat waarden die onze voorouders sedert eeuwen zorgvuldig gekoesterd hadden, moeten wijken onder de druk van een als onafwendbaar voorgestelde evolutie. Uit naam van de vooruitgang en met steeds maar nieuwe technieken krijgen wij dagelijks een massa impressies te verwerken die te vaak de gewetens voor problemen stellen, onze historische perspectieven vertroebelen en ons waardenbesef afstompen.

Sinds jaren worden wij door wijze mensen gewaarschuwd dat de levenskracht van beschavingen grenzen kent. Een samenleving blijft sterk zolang ze de kracht weet op te brengen om de elementen te weerstaan die haar onderuit

Gent, Zuidpark, 04.03.17 © F. Hessel

halen. Dat zoniet decadentie optreedt blijkt uit ontelbare voorbeelden uit de geschiedenis.

Het is hier de plaats om te herinneren aan hen die destijds de energie hebben weten op te brengen om de landsgrenzen te overstijgen en het verre Afrika met de kostbare waarden van onze West-Europese cultuur te gaan bevruchten. Duizenden landgenoten werden tijdens de vorige eeuw bereid gevonden om voor lange tijd hun verwanten en vertrouwde leefomgeving te verlaten om een onbekende wereld tegemoet te gaan.

De menselijke inbreng die in de vorige eeuw vanuit ons land naar Midden-Afrika werd overgebracht en het land deed opbloeien was indrukwekkend: missionarissen, ambtenaren, medici, landbouwkundigen, militairen, architecten, leerkrachten, kolonisten, en nog zoveel meer... En uiteraard lieten ook de investeerders zich niet onbetuigd, soms met ijdele hoop, dan ook weer met overrompelende resultaten...

De ondernemingsgeest van de Belgen werd door het Afrikaanse avontuur krachtig aangewakkerd. Plaats ruimend voor de oude kerktoerenmentaliteit, werd het nationaal bewustzijn met een expansieve nieuwe dimensie verrijkt. En zij die de stap naar de evenaar hadden gewaagd, keken in dit nieuwe werkmilieu aan tegen onvermoede uitdagingen en vonden er de gelegenheid om hun karakter te stalen en in zichzelf onvermoede talenten tot ontwikkeling te brengen.

En ja, vandaag? Ongemerkt zijn wij in een andere levenssfeer terecht gekomen. Andere tijden, andere zeden... Is de vraag niet gewettigd of ons land vandaag nog het potentieel zou weten op te brengen om een onderneming op dreef te brengen als die welke in de negentiende eeuw gerezen was in het visionaire brein van koning Leopold II. ■